

Bemærkninger til forslaget

I forbindelse med vedtagelsen af L 2 i Folketinget kort før jul (lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Norge, Østrig, Finland og Sverige) gjorde Enhedslisten opmærksom på, at Folketinget ikke kun godkendte et forhandlingsresultat mellem EU og de pågældende fire lande – hvor den norske befolkning heldigvis forpurrede den norske regerings planer om at gå ind i EU – men reelt også medvirkede til en ændring af Maastricht-Traktaten i forbindelse med en ændring af stemmевægtene i de interne EU-afstemninger.

I den traktat mellem EU og de fire ansøgerlande, som Folketinget godkendte, står der, at »... der er enighed om, at spørgsmålet om stemmевægte og antal af stemmer ved kvalificeret flertal i Rådet skal drøftes på 1996-konferencen...«.

Denne formulering er – først i EU-sammenhæng og nu i Folketinget – vedtaget som den danske regerings udgangsposition.

Ændringer i stemmевægtene vil betyde, at det bliver endnu sværere i fremtiden at samle tilstrækkelig mange stemmer i EU's Ministerråd til at blokere for kvalificerede flertalsafgørelser.

I forbindelse med regeringskonferencen i 1996 om en revidering af Maastricht-Traktaten er der kommet tilkendegivelser fra både tysk og fransk side med krav om en forenkling og effektivisering af EU, og disse krav er ikke blevet mindre nu med udvidelsen af EU med Sverige, Finland og Østrig.

Med nu 15 lande i EU fra den 1/1 1995 vil kravet vokse om at afskaffe formandskabet, som for øjeblikket går på skift mellem landene med et halvt års mellemrum. Der er forslag om et fast formandskab til afløsning af den hidtidige rotationsordning mellem EU-landene.

I forbindelse med høringerne af de nye EU-kommissærer udtalte den nye spanske EU-kommissær, at »... som jeg ser det, bør et land ikke kunne blokere for en traktatændring. Vi har en meget trist erfaring fra Maastricht-Traktaten, hvor vi så, at afstemningen den 2. juni 1992 truede med at ødelægge hele arbejdet, fordi et land ikke kunne acceptere traktaten. Det princip må vi tage fat på, når vi skal se på ændringer i traktaten«. – Den spanske EU-kommissær Marcellino Oreja skal have ansvaret for forberedelserne af regeringskonferencen i 1996 om Unionens fremtid.

Oreja går derfor ind for, at nogle EU-lande ikke er med i alle de ting, som EU beslutter. Ifølge Oreja er det nu EU's opgave at fastlægge regler, som er effektive og smidige, efterhånden som EU vil udvides, måske helt op til 27 lande, og det vil betyde helt andre spilleregler end de nuværende.

Derfor er det vigtigt, at den danske regering fastholder de små landes nuværende rettigheder for at sikre, at disse ikke undermineres i en stigende strøm af flertalsafgørelser og marginalisering af de små landes formelle indflydelse via sammensætning af Europa-Kommissionen, Ministerråd, stemmевægte m.v.